

geluidniveau heeft gesteld. Zij voeren verder aan dat deze grenswaarden niet kunnen worden nageleefd.

2.15.15. In voorschrift 10.3 zijn grenswaarden opgenomen voor het maximale geluidniveau in de dag-, avond- en nachtperiode op de in het voorschrift genoemde immissiepunten.

2.15.16. Het college heeft voor het stellen van de geluidgrenswaarden voor de maximale geluidniveaus aansluiting gezocht bij paragraaf 3.2 van de Handreiking. De in voorschrift 10.3 gestelde grenswaarden voor het maximale geluidniveau zijn niet hoger dan de in de paragraaf 3.2 van de Handreiking genoemde maximale waarden van 70, 65 en 60 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Het college heeft deze grenswaarden daarom in redelijkheid toereikend kunnen achten ter voorkoming van onaanvaardbare geluidhinder.

2.15.17. Uit de geluidrapporten van Stroop raadgevende ingenieurs B.V. van 20 februari en 4 september 2008 volgt dat aan de gestelde geluidgrenswaarden voor het maximale geluidniveau kan worden voldaan. Volgens het deskundigenbericht kleven aan de geluidrapporten in zoverre geen gebreken. Het college heeft terecht gesteld dat deze grenswaarden kunnen worden nageleefd.

2.15.18. De beroepsgrond faalt.

Trilling

2.16. Fassaert e.a. betogen dat de voorschriften over trillinghinder niet toereikend zijn en dat deze hinder onvoldoende in kaart is gebracht.

2.16.1. Het college heeft in voorschrift 11.1.1 grenswaarden gesteld met betrekking tot de vanwege de inrichting optredende trillinghinder. Bij het stellen van deze grenswaarden heeft het college aangesloten bij de Meet- en beoordelingsrichtlijn trillingen van de SBR, deel B, Hinder voor personen in gebouwen, uitgave augustus 2002 (hierna: SBR-richtlijn B).

2.16.2. In voorschrift 11.1.1 is bepaald dat de inrichting in woningen buiten het bedrijventerrein, woningen op het bedrijventerrein en kantoren op het bedrijventerrein geen trillingen mag veroorzaken die hoger zijn dan de daarvoor in het voorschrift genoemde waarden. De bepaling en beoordeling van de trillingssterkte en de toetsing van de waarden moeten volgens het voorschrift plaatsvinden overeenkomstig de SBR-richtlijn B.

2.16.3. In tabel 2 van paragraaf 10.5.2 van de SBR-richtlijn B worden waarden aanbevolen voor continue trillingen voor een aantal gebouwfuncties. Volgens die paragraaf mag voor gebouwen die gelegen zijn op een industrieterrein of in een gebied dat in een bestemmingsplan, een Nota Industrielawaai of Gemeentelijke Geluidnota als gebied met lagere beschermingsgraad is aangewezen, na gemotiveerde afweging, bij de beoordeling van trillinghinder worden uitgegaan van de waarden uit tabel 2 van de richtlijn, vermenigvuldigd met een factor 1,8.

2.16.4. De in voorschrift 11.1.1 opgenomen grenswaarden voor woningen buiten het bedrijventerrein komen overeen met de waarden die voor de gebouwfunctie wonen in tabel 2 van de SBR-richtlijn B worden aanbevolen. Voor woningen op het bedrijventerrein is uitgegaan van de in tabel 2 aanbevolen waarden voor de gebouwfunctie wonen vermenigvuldigd met 1,8. Voor kantoren op het bedrijventerrein is uitgegaan van de in tabel 2 opgenomen waarden voor de gebouwfunctie onderwijs en kantoor vermenigvuldigd met 1,8.

2.16.5. Het college heeft gelet op het vorenstaande in redelijkheid de grenswaarden voor woningen buiten het bedrijventerrein toereikend kunnen achten. Het college heeft echter niet gemotiveerd waarom in dit geval wat betreft woningen en kantoren die zijn gelegen op het bedrijventerrein met een vermenigvuldiging van de in tabel 2 van de SBR-richtlijn B aanbevolen waarden met een factor 1,8 kan worden volstaan met een lager beschermingsniveau dan het niveau dat middels die waarden wordt aanbevolen voor de gebouwfuncties wonen en onderwijs en kantoor. Het bestreden besluit is daarom in zoverre in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

De beroepsgrond slaagt reeds daarom.

Geur

2.17. Fassaert e.a. en Jager vrezen voor geurhinder. Zij betogen dat de aan de vergunning verbonden voorschriften niet toereikend zijn om geurhinder te voorkomen.

2.17.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de in de inrichting voorkomende afvalstoffen een inerte samenstelling hebben en daarom geen bron voor geuremissie zijn. Ook is geen geuremissie van aan- en afgevoerde en opgeslagen grond te verwachten. Volgens het college is de acceptatie van groenafval beperkt tot hout of houtachtige fracties van groenafval, zodat het groenafval evenmin geurhinder zal veroorzaken. Gelet daarop is volgens het college voorschrift 8.3.1 toereikend om geurhinder te voorkomen.

2.17.2. Ingevolge voorschrift 8.3.1, voor zover hier van belang, mogen binnen de inrichting geen partijen worden verwerkt die aanleiding geven tot overlast van geur buiten de inrichting. Indien het bevoegd gezag daartoe aanleiding ziet kan het bevoegd gezag vergunninghouder opdragen een geuronderzoek te laten uitvoeren.

Ingevolge voorschrift 3.1.3 dient de vergunninghouder te allen tijde te handelen conform de bij de aanvraag gevoegde procedure "acceptatie en verwerkingsbeleid" en de procedure "administratieve organisatie en interne controle".

Voorschrift 5.1.1 luidt:

"In de inrichting mogen, met inachtneming van de overige voorschriften van deze vergunning, de volgende afvalstoffen worden geaccepteerd, (codering volgens Eural) om te sorteren/scheiden:

- ongesorteerd bouw- en sloopafval (BSA);
- bedrijfsafval (BA), dat qua aard en samenstelling overeenkomt met bouw- en sloopafval;- grof huishoudelijk afval; metalen, metalen voorwerpen; schroot."

2.17.3. Volgens de als bijlage 4 bij de aanvraag gevoegde acceptatieprocedure worden, voor zover hier van belang, in de inrichting in beginsel geen rottingsgevoelig organisch afval, stankverspreidende stoffen, zoals keuken-, winkel- en dienstafval, en huishoudelijke afvalstoffen (keukenafval) geaccepteerd en mogen rottingsgevoelig organisch afval, stankverspreidend afval en huisvuil (keukenafval) niet in het steenachtige afval voorkomen. Wel wordt volgens het acceptatiebeleid, waar de inrichting zich ingevolge voorschrift 3.1.3 aan dient te houden, groenafval met code 200201 opgenomen in de Regeling Europese Afvalstoffenlijst (hierna: Eural) geaccepteerd. Volgens bijlage 5 van de aanvraag betreft het de acceptatie van 320 ton groenafval.

2.17.4. Uit de aanvraag noch het bestreden besluit is af te leiden dat het te accepteren groenafval beperkt is tot hout of houtachtige fracties, zodat niet is uitgesloten dat zich in het groenafval bevindende organische componenten die geurhinder kunnen veroorzaken, worden geaccepteerd. Voorts is niet door het college aangegeven wat onder overlast van geur als bedoeld in voorschrift 8.3.1 wordt verstaan.

Gelet daarop heeft het college zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat voorschrift 8.3.1 toereikend is ter voorkoming dan wel beperking van geurhinder.

De beroepsgrond van Fassaert e.a. en Jager slaagt.

Stof

2.18. Dorpsvereniging Midwolde, de Brock e.a., Fassaert e.a. en Jager vrezen voor stofhinder. Volgens Dorpsvereniging Midwolde zijn de aan de vergunning verbonden voorschriften niet toereikend om stofhinder te voorkomen. Volgens de Brock en Fassaert e.a. wordt geen toepassing gegeven aan de beste beschikbare technieken en is de afstand van de stofhinder veroorzakende activiteiten tot gevoelige objecten niet voldoende om stofhinder te voorkomen dan wel in voldoende mate te beperken. Fassaert e.a. voeren aan dat niet wordt voldaan aan de Nederlandse emissierichtlijn lucht (Infomil; hierna: de NeR). Hun betoog richt zich in dit verband tegen een aantal aan de vergunning verbonden voorschriften. Verder stellen zij dat deze voorschriften ten onrechte niet zien op stof dat behoort tot stuifklasse S2. Bovendien kunnen deze voorschriften niet worden nageleefd, aldus Fassaert e.a.

2.18.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de aan de vergunning verbonden voorschriften 8.2.1 tot en met 8.2.18 toereikend zijn om stofhinder te voorkomen dan wel in voldoende mate te beperken.

2.18.2. Ingevolge artikel 5a.1, tweede lid, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (hierna: het Ivb) in samenhang met artikel 1, derde lid, van de Regeling aanwijzing BBT-documenten houdt het bevoegd gezag bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening met de documenten vermeld in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage.

2.18.3. Het college heeft zich bij het stellen van de voorschriften ter voorkoming dan wel beperking van stofhinder gebaseerd op paragraaf 3.8.1 van de NeR. De NeR is in tabel 2 van de bijlage van de Regeling aanwijzing BBT-documenten aangewezen als document waarmee het bevoegd gezag ingevolge artikel 5a.1, tweede lid, van het Ivb in samenhang met artikel 1, derde lid, van de Regeling aanwijzing BBT-documenten bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening dient te houden.

2.18.4. Aangevraagd en vergund zijn handelingen met stoffen van de stuifklassen S4 (licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig). Volgens het deskundigenbericht komen stoffen die tot stuifklasse 2 behoren niet in de inrichting voor. Er is geen aanleiding het deskundigenbericht in zoverre niet te volgen.

De beroepsgrond van Fassaert e.a. faalt in zoverre.

2.18.5. Niet in geschil is dat niet alle in de NeR aanbevolen maatregelen ter beperking van stofhinder zijn voorgeschreven.

Vooropgesteld zij dat de NeR een mogelijkheid voor het bevoegd gezag openlaat om in bedrijfsspecifieke gevallen gemotiveerd af te wijken van hetgeen in de richtlijn wordt aanbevolen. De enkele omstandigheid dat niet alle in de NeR aanbevolen maatregelen zijn voorgeschreven, betekent derhalve op zichzelf niet dat de voorschriften in zoverre niet toereikend zijn.

2.18.6. Volgens het deskundigenbericht zijn de gestelde maatregelen echter, gelet op de hoogte van de opslagen, de omvang van het terrein, de manoeuvreerbewegingen en de graafwerkzaamheden, niet voldoende om stofverspreiding te voorkomen. Verder wijst het deskundigenbericht erop dat het beperken van stofverspreiding vanaf de transportbanden niet in voldoende mate is verzekerd.

Ter zitting is aannemelijk geworden dat sprake is van stofhinder. Niet aannemelijk is gemaakt dat deze hinder uitsluitend wordt veroorzaakt door calamiteiten of het niet naleven van de voorschriften en dat deze hinder niet verder kan worden beperkt.

Gezien het vorenstaande is de Afdeling van oordeel dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat het zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aan de vergunning verbonden voorschriften toereikende bescherming bieden tegen stofhinder. Het bestreden besluit berust in zoverre in strijd met artikel 3:46 van de Awb niet op een deugdelijke motivering.

De beroepsgrond van Dorpsvereniging Midwolde, de Brock e.a., Fassaert e.a. en Jager slaagt.

Asbest

2.19. Fassaert e.a. betogen dat niet de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast wat betreft het inzamelen van asbest.

2.19.1. In de voorschriften 5.4.2 tot en met 5.4.6 zijn regels gesteld over de opslag van asbest. Volgens het deskundigenbericht betreffen de voorgeschreven maatregelen voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken. Er is geen aanleiding voor het oordeel dat het deskundigenbericht in zoverre niet kan worden gevolgd. Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de voorschriften toereikend zijn voor zover die betrekking hebben op het inzamelen van asbest.

De beroepsgrond faalt.

Grond

2.20. Jager betoogt dat ten onrechte niet is uitgesloten dat grond van onbekende samenstelling en met onbekende verontreinigingen, bijvoorbeeld met radioactieve stoffen, wordt op- en overgeslagen.

2.20.1. Het college stelt zich op het standpunt dat de voorschriften 2.2.9 en 3.1.3 toereikend zijn om te voorkomen dat andere dan de aangevraagde afvalstoffen worden op- en overgeslagen. Door middel van monsternamen moet worden nagegaan of de aangevoerde grond is verontreinigd.

2.20.2. Ingevolge voorschrift 2.2.9 mogen gevaarlijke stoffen (waaronder kga) niet worden geaccepteerd, met uitzondering van C-hout, bitumineus dakafval, teerhoudend dakafval en ernstig vervuilde grond. Opslag van vervuilde grond mag plaatsvinden tot een hoeveelheid van maximaal 10 containers. Indien gevaarlijk afval niettemin onverhoopt in de reeds geaccepteerde vrachten (dus na visuele inspectie) wordt aangetroffen, moet het onmiddellijk uit de vracht worden verwijderd en naar soort gescheiden in een doelmatige verpakking worden opgeslagen.

Ingevolge voorschrift 3.1.3 dient de vergunninghouder te allen tijde te handelen conform de bij de aanvraag gevoegde procedure "acceptatie- en verwerkingsbeleid" en de procedure "administratieve organisatie en interne controle".

2.20.3. In de als bijlage 4 bij de aanvraag gevoegde acceptatieprocedure, waar Jager B.V. zich ingevolge voorschrift 3.1.3 aan dient te houden, is opgenomen dat de inspectie van te accepteren vervuilde grond plaats dient te vinden door middel van monsternamen/analyse. Het betoog van Jager biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat bij naleving van de in voorschrift 3.1.3 bedoelde procedures niet kan worden gewaarborgd dat geen gevaarlijke stoffen als door Jager bedoeld worden geaccepteerd.

De beroepsgrond faalt.

vloeistofdichte vloer onder een overkapping voorschrijft.

De Afdeling begrijpt de beroepsgrond gelet op de weergave van voorschrift 2.2.9 door Jager aldus, dat Jager met voorschrift 2.2.9 op voorschrift 2.2.10 doelt.

2.22.1. Ingevolge voorschrift 2.2.10 dient C-hout in containers op een vloeistofdichte vloer te worden opgeslagen of in containers onder een overkapping.

Ingevolge voorschrift 5.1.2 mag verontreinigd bouw- en sloopafval niet worden geaccepteerd. Indien deze afvalstoffen niettemin onverhoopt worden aangetroffen, mogen ze tijdelijk in de inrichting, gescheiden van alle andere in de inrichting aanwezige afvalstoffen, worden opgeslagen in afwachting van afvoer naar een erkende verwerker.

2.22.2. Van een discrepantie tussen de voorschriften 2.2.10 en 5.1.2 is geen sprake. De enkele omstandigheid dat opslag van C-hout mag plaatsvinden biedt geen grond voor een ander oordeel.

De beroepsgrond faalt.

2.23. Jager B.V. richt zich tegen voorschrift 2.2.10 voor zover daarbij is voorgeschreven dat de opslag van C-hout onder een overkapping in containers dient plaats te vinden.

2.23.1. Het college stelt zich inmiddels op het standpunt dat het opnemen van de containers in het voorschrift een vergissing betreft. Gelet daarop is het bestreden besluit in zoverre in strijd met het algemene rechtsbeginsel dat een besluit zorgvuldig dient te worden genomen.

De beroepsgrond slaagt.

Bodemverontreiniging en tegenstrijdige voorschriften

2.24. Jager vreest voor bodemverontreiniging. Zij betoogt dat de voorschriften in zoverre tegenstrijdig zijn. Zij wijst in dit verband op de voorschriften 2.1.2, 2.1.4, 2.1.6, 5.6.1, 8.2.6 en 8.2.12. Volgens haar zijn er nog meer voorbeelden te noemen waaruit blijkt dat sprake is van tegenstrijdige voorschriften.

2.24.1. Het college stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van tegenstrijdige voorschriften en dat de voorschriften toereikend zijn om verontreiniging van de bodem te voorkomen.

2.25. Volgens het deskundigenbericht zijn de gestelde voorschriften toereikend om verontreiniging van de bodem te voorkomen en niet tegenstrijdig. Er is geen aanleiding het deskundigenbericht in zoverre voor onjuist te houden. Andere voorbeelden van tegenstrijdige voorschriften zijn niet door Jager geduid. Het betoog van Jager biedt gelet daarop geen aanknopingspunten voor het oordeel dat daarvan sprake is.

De beroepsgrond faalt.

Handhaving

2.26. Voor zover de Dorpsvereniging betoogt dat de voorschriften niet worden nageleefd overweegt de Afdeling dat in de onderhavige procedure slechts de bij het bestreden besluit verleende vergunning en de daaraan verbonden voorschriften ter beoordeling kunnen staan. De beroepsgrond heeft geen betrekking op de rechtmatigheid van de ter beoordeling staande vergunning en kan om die reden niet slagen.

Overig

2.27. De besluiten van het college over het oprichten van een erfafscheiding en een handhavingsverzoek betreffende de inrichting staan thans niet ter beoordeling. Voor zover het beroep van Jager daarop betrekking heeft, slaagt het daarom niet.

Conclusie

2.28. Het beroep van A. de Boer is niet-ontvankelijk. Het beroep van Dorpsvereniging Midwolde is niet-ontvankelijk voor zover het betrekking heeft op geurhinder. Het beroep van de Brock e.a. is niet-ontvankelijk voor zover het betrekking heeft op geurhinder en ongedierte.

Nu het geluidaspect doorslaggevend is voor de beantwoording van de vraag of de vergunning, zoals aangevraagd, kan worden verleend, zijn de beroepen van Jager B.V., Fassaert e.a. en Jager gegrond. De beroepen van Dorpsvereniging Midwolde en de Brock e.a. zijn, voor zover ontvankelijk, eveneens gegrond. Het bestreden besluit dient in zijn geheel te worden vernietigd.

Proceskostenveroordeling

2.29. Het college dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Hierbij worden de door de Brock e.a. opgegeven verletkosten gesteld op € 318,54, waarbij is uitgegaan van het maximaal uurtarief van 53,09 op basis van de door de Brock e.a. gegeven onderbouwing en van een forfaitair aantal uren van 6. In deze proceskosten zijn verder begrepen de te vergoeden kosten voor een deskundige, die aan Dorpsvereniging Midwolde een verslag heeft uitgebracht als bedoeld in artikel 8:36, tweede lid, van de Awb, van € 1000,00. Daarbij is uitgegaan van het opgegeven aantal van 20 uur voor een forfaitair bedrag van € 50,00.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep van A. de Boer niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep van de vereniging Dorpsvereniging Midwolde-Pasop niet-ontvankelijk voor zover het betrekking heeft op geurhinder;
- III. verklaart het beroep van prof.dr. E.O. de Brock en anderen niet-ontvankelijk voor zover het betrekking heeft op geurhinder en ongedierte;
- IV. verklaart de beroepen van de vereniging Dorpsvereniging Midwolde-Pasop en prof. dr. E.O. de Brock en anderen voor het overige gegrond;
- V. verklaart de beroepen van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Jager Onroerend Goed en Beheer B.V., R.J.E.M. Fassaert en anderen en J.J. Jager gegrond;
- VI. vernietigt het besluit van het college van gedeputeerde staten van Groningen van 23 oktober 2008, kenmerk 125596;
- VII. veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Groningen tot vergoeding van bij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Jager Onroerend Goed en Beheer B.V. in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Groningen tot vergoeding van bij Dorpsvereniging Midwolde in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.047,89 (zegge: duizendzevenenveertig euro en negenentachtig cent);
veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Groningen tot vergoeding van bij prof. dr. E.O. de Brock en anderen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 366,43 (zegge: driehonderdzesenzestig euro en drieënveertig cent), met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen;
veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Groningen tot vergoeding van bij R.J.E.M. Fassaert en anderen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 691,89 (zegge: zeshonderdeenennegentig euro en negenentachtig cent), waarvan € 644,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen;
veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Groningen tot vergoeding van bij J.J. Jager in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00

(zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

VIII. gelast dat het college van gedeputeerde staten van Groningen aan appellanten vergoedt het door hen voor de behandeling van de beroepen betaalde griffierecht ten bedrage van € 288,00 (zegge: tweehonderdachtentachtig euro) voor de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Jager Onroerend Goed en Beheer B.V., € 288,00 (zegge: tweehonderdachtentachtig euro) voor de vereniging Dorpsvereniging Midwolde-Pasop, € 145,00 (zegge: honderdvijfenveertig euro) voor prof. dr. E.O. de Brock en anderen, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen, € 145,00 (zegge: honderdvijfenveertig euro) voor R.J.E.M. Fassaert en anderen, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen, en € 145,00 (zegge: honderdvijfenveertig euro) voor J.J. Jager.

Aldus vastgesteld door mr. Th.G. Drupsteen, voorzitter, en mr. M.W.L. Simons-Vinckx en mr. W. Sorgdrager, leden, in tegenwoordigheid van mr. C. Sparreboom, ambtenaar van Staat.

w.g. Drupsteen
voorzitter

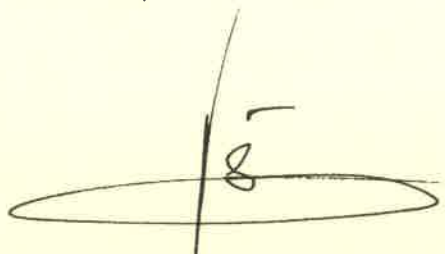
w.g. Sparreboom
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 december 2009

378.

Verzonden: 30 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak